

**A Kúria
Jogegységi Panasz Tanácsának
határozata**

Az ügy száma: Jpe.II.60.008/2022/8.

A felperes: a felperes neve
a felperes címe

A felperes képviselője: Áj Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Áj Tibor ügyvéd)
a felperes képviselőjének címe

Az alperes: Technológiai és Ipari Miniszter
az alperes címe

Az alperes képviselője: Dr. Veres Ildikó kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közigazgatási bírság ügyben indult közigazgatási
jogvita

A jogegységi panaszt benyújtó fél: az alperes

A jogegységi panasszal támadott határozat száma:

Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogegységi panaszt elutasítja.

A jogegységi panasz eljárás illetéke az állam terhén marad.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A jogegységi panasz alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú közúti ellenőrzési hatóság határozatával – a járművek össztömegére vonatkozó előírások megsértése miatt – a felperest 50.000 Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az határozat száma iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat jogorvoslati tájékoztatása szerint a döntés ellen közigazgatási per indítható. A keresetlevelet az első fokon eljáró hatóságnál lehet benyújtani. Az ügyfélként eljáró gazdálkodó szervezet és az ügyfél jogi képviselője a közigazgatási perben elektronikus kapcsolattartásra kötelezett.

[2] A határozatot a felperes részére 2021. július 21. napján kézbesítették. A határozattal szemben a felperes – jogi képviselője útján – 2021. július 28. napján Budapest Főváros Kormányhivatalánál (a továbbiakban: BFKH) terjesztett elő keresetlevelet. A BFKH a keresetlevelet még aznap továbbította az alpereshez.

Az elsőfokú végzés

[3] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: az elsőfokú bíróság) a 2021. szeptember 16. napján kelt 9.K.705.300/2021/3. számú végzésével a keresetlevelet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasította. Indokolásában rögzítette, hogy a felperes a keresetlevelét a Kp. 39. § (1) bekezdésében előírtak ellenére nem a vitatott cselekményt megvalósító közigazgatási szervnél, hanem az ügyben nem érintett BFKH-nál terjesztette elő.

A Kúria jogegységi panasszal támadott végzése

[4] A felperes fellebbezése alapján indult másodfokú eljárásban a Kúria a 2021. november 10. napján meghozott Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését – az indokolás megváltoztatásával – helybenhagyta.

[5] Indokolásában megállapította, hogy a keresetlevél az elsőfokú hatósághoz a keresetindítási határidőben megérkezett.

[6] Rögzítette, hogy a Kúria gyakorlata szerint a keresetlevél téves helyen történő előterjesztését az elsőfokú bíróságnak a határidő megtartottságával összefüggésben kell vizsgálnia, mert a keresetindítási határidő és a keresetindítás helye két összefüggő feltétel. Bármelyik feltétel elvétése ugyanolyan jogkövetkezménnyel jár. A keresetlevél előterjesztésének időpontja az a nap, amikor a fél a keresetlevelet a megfelelő helyen előterjeszti, vagy amennyiben nem a megfelelő helyre nyújtja be, úgy az az időpont, amikor a keresetlevél a megfelelő közigazgatási szervhez megérkezik.

[7] A Kúria Kfv.VII.38.032/2019/9. számú és Kfv.III.38.428/2019/6. számú közzétett végzéseiben foglaltakra utalással kifejtette, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja a polgári perrendtartásról szóló, 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 618. §-ához képest eltérő tartalommal szabályozza a keresetlevél előterjesztésére vonatkozó szabályok megszegésének következményeit. Ez utóbbi jogszabályhely ugyanis kifejezetten azt az esetet

szabályozza, amikor az elektronikus úton kapcsolatot tartó fél a beadványát nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényben (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) és a végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon terjeszti elő, és e tekintetben teszi kötelezővé a keresetlevél visszautasítását. Ehhez képest a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában meghatározott „nem a jogszabályban meghatározott módon” való kifejezés ennél tágabb kört szabályoz.

[8] Az E-ügyintézési tv. 16. § (1) bekezdésére és 13. § (1) bekezdésére figyelemmel leszögezte, hogy az elektronikus kapcsolattartás módjába beletartozik a közigazgatási szerv elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőségének alkalmazása, azaz a keresetlevélnek mint elektronikus küldeménynek a közigazgatási szerv elektronikus elérhetőségére való megküldése is. Ezért a tévesen, a nem megfelelő közigazgatási szervnél előterjesztett keresetlevél visszautasítása a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pont második fordulatára alapítottan jogszerű, mert azt a jogi képviselő nem a jogszabályban meghatározottak szerint terjesztette elő.

[9] Az elsőfokú bíróság ezért jogszerűen utasította vissza a keresetlevelet, azonban figyelemmel arra, hogy az határidőben a megfelelő közigazgatási szervhez megérkezett, a visszautasítás jogalapja nem lehetett a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja, hanem csak az l) pontja.

[10] Megjegyezte, hogy a Kúria Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú végzésében foglaltak – eltérő tényállása miatt – jelen ügyben nem voltak alkalmazhatók.

A jogegységi panasz

[11] Az alperes (a továbbiakban: panaszos) jogegységi panaszában – tartalma szerint – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/D. § (1) bekezdés c) pontja alapján kérte a másodfokú végzés hatályon kívül helyezését, valamint a Kúria új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását.

[12] Előadta, hogy a jogegységi panasszal támadott végzés jogkérdésben eltér a Kúria BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozatától (a továbbiakban: Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat). Ezen kívül megjelölt 17 további kúriai határozatot, amelyek – véleménye szerint – a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozattal azonos álláspontot képviselnek: Kpkf.40.693/2021/2., Kpkf.40.735/2021/2., Kpkf.40.682/2021/2., Kpkf.40.722/2021/2., Kpkf.40.746/2021/3., Kpkf.40.811/221/2., Kpkf.40.830/2021/2., Kpkf.40.794/2021/2., Kpkf.40.611/2021/2., Kpkf.40.492/2021/2., Kpkf.40.576/2021/2., Kpkf.40.847/2021/3., Kpkf.40.910/2021/2., Kpkf.40.608/2021/2., Kpkf.40.728/2021/4., Kpkf.40.683/2021/3., Kpkf.41.112/2021/2.

[13] Állította, hogy a Kúria úgy tért el korábban közzétett határozatától, hogy az adott eltérésre az elsőfokú bíróság határozatában nem került sor.

[14] Érvelése szerint a jogegységi panasszal támadott döntés és a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat között az ügyszabályosság megállapítható. Ez utóbbi döntésében a Kúria ugyanis azt is kimondta, hogy amennyiben a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét kizárólag nem a jogszabályban meghatározott helyen nyújtja be, akkor a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell a keresetlevelet visszautasítani, ebben az esetben a határidő megtartottsága fel sem merülhet.

[15] Kifejtette, hogy a keresetlevél nem megfelelő helyen történő benyújtása mindenképpen a jogi képviselővel eljáró felperes terhére értékelendő, a mulasztás felperesi reparálás hiányában, a közigazgatási hatóságok gyors intézkedése folytán beállt körülmények, nem szolgálhatnak a felperes előnyére. A Kp. rendelkezéseiből nem vezethető le az az elvi megállapítás, miszerint a keresetlevél előterjesztésének időpontja az a nap, amikor a fél a keresetlevelet a megfelelő helyen előterjeszti, vagy amennyiben nem a megfelelő helyre nyújtja azt be, úgy az az időpont, amikor a keresetlevél a megfelelő közigazgatási szervhez megérkezik.

[16] Abban a jogkérdésben is eltér a támadott végzés a közzétett eseti döntéstől, hogy kiterjesztően értelmezve a nem megfelelő előterjesztést, nem a határidőn belüli benyújtás, vagyis a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja, hanem az elektronikus benyújtás nem megfelelő módjai közé kívánja beilleszteni. Ez az értelmezés azért is téves, mert a felperesi jogi képviselő megfelelő űrlapot használt, megfelelően alkalmazta az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályokat, a mulasztása abban nyilvánul meg, hogy egy, az ügyben nem érintett közigazgatási szervhez nyújtotta be a keresetlevelét, vagyis a megfelelő módon, de téves helyen terjesztette azt elő.

[17] A felperesi mulasztás jogkövetkezménye alóli mentesítés ahhoz vezetne, hogy a jogi képviselővel eljáró felperések az ország bármely hatóságánál benyújthatnák a keresetlevelüket, ezáltal kiüresedne a Kp. 39. § (1) bekezdése.

Az ellenérdekű fél nyilatkozata

[18] Az ellenérdekű fél a jogegységi panaszra észrevételt nem tett.

A Jogegységi Panasz Tanács döntése és annak jogi indokai

[19] A jogegységi panasz nem alapos.

[20] A Kúria először is leszögezi, hogy a jogegységi panaszban hivatkozott Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozatot a Kúria 2012. január 1. napja után hozta és az megjelent a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY).

[21] A panaszos által feltüntetett további 17 határozatot a Kúria ugyan 2012. január 1. napját követően hozta, ám azok közül csak a Kpkf.40.693/2021/2., Kpkf.40.794/2021/2., Kpkf.40.492/2021/2., Kpkf.40.576/2021/2., Kpkf.40.847/2021/3. számú határozatok kerültek

közzétételre a BHGY-ben. A Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek ezért csupán ezen végzések felelnek meg.

[22] A Jogegységi Panasz Tanács töretlen gyakorlata szerint a Bszi. 41. § (3) bekezdés b) pontja alapján a jogegységi panaszban nem csak szám szerint kell megjelölni azt a közzétett kúriai határozatot, amelytől jogkérdésben való eltérést állít a fél, hanem konkrétan be kell mutatni és meg kell indokolni a panaszolt határozat és az összehasonlításul hivatkozott határozatok közötti ellentétet (Jpe.I.60.011/2021/3., Indokolás [23]) Jpe.I.60.029/2021/9., Indokolás [18], Jpe.II.60.019/2021/18., Indokolás [29]).

[23] Jelen esetben a panaszos a jogegységi panaszában csak a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat tekintetében mutatta be az ügyazonosságot, terjesztett elő érdemi indokolást, ezért a Jogegységi Panasz Tanács kizárólag e végzést és a támadott végzést vizsgálhatta érdemben. Ugyanerre a következtetésre jutott a Jogegységi Panasz Tanács a panaszos jelen jogegységi panaszával lényegében megegyező szövegezésű, azonos határozatokat megjelölő Jpe.I.60.007/2022/6. számú határozatában (Indokolás [17]) és a Jpe.I.60.003/2022/9. számú jogegységi hatályú határozatában (Indokolás [18]) is.

[24] A jogegység megtartása alkotmányos követelmény, amely alapján biztosítani kell, hogy a bíróságok a hasonló ügyeket azonos jogértelmezés mentén ítéljék meg. Ugyanannak a jogszabálynak nem lehet többféle értelme, a szétartó joggyakorlat sérti a jogbiztonság, végső soron a jogállamiság alkotmányos követelményét is. Ha nincs meg az ügyek közötti azonosság, mert eltérő háttérűek a bírói döntések, akkor sem jogilag, sem tágabb értelemben nem értelmezhető a jogegység.

[25] A jogegységi panasz érdemi vizsgálatánál ezért először azt kell megállapítani, hogy az összehasonlítás alapjául hivatkozott közzétett határozat valóban összevethető-e a jogegységi panasszal támadott kúriai döntéssel.

[26] Az ügyazonosság összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben alkalmazott, a jogegységi panasz szempontjából releváns jogszabályok egyezőségét és a jogértelmezésnél értékelendő tények lényegi hasonlóságát. A jogértelmezés a konkrét tényálláshoz kötődik, így egy határozat elvi tartalmát, az adott jogi norma értelmét mindig a teljes tényállás figyelembevételével kell megállapítani. Lényeges tényállásbeli eltérés mellett a közzétett jogértelmezés már nem irányadó.

[27] A kúriai határozat jellemzően akkor minősül precedensnek, ez által követendőnek, ha az mind ténybelileg, mind jogilag lényeges pontokon hasonlít a konkrét ügghöz. Két egymással maradéktalanul megegyező tényállású ügy bizonyosan nem létezik. Ezért a jogegységi panasz intézményének kiüresedéséhez vezetne, ha az ügyazonosság kizárólag csak a teljesen egyforma tényállások esetében lenne megállapítható. Ehelyett az ügyazonosság szempontjából azok a hasonló tényállások vehetők figyelembe, amelyek a releváns jogkérdés megítélése szempontjából egyáltalán nem, vagy csupán jelentéktelen mértékben térnek el egymástól. Ha tehát a felmerülő azonos jogkérdés esetén a tényállások kizárólag nem fontos, mellékes elemeikben mutatnak különbözőséget, akkor az ügyek azonosnak mondhatók.

Mindig alapos vizsgálatot igényel annak megítélése, hogy az eltérő tényállási elemek érdemi relevanciával bírnak-e az eldöntendő jogkérdés szempontjából.

[28] Lényeges elvi tétel továbbá, hogy a Kúria a jogegységi panasz eljárásban az ítélkező tanács által megállapított tényállást nem bírálhatja felül, mivel ez az eljárás nem jelent egy újabb teljes körű jogorvoslatot, a vizsgálat csak a közzétett és az ítélkező tanács által meghozott döntések jogkérdésben való eltérésére szorítkozik (Jpe.I.60.005/2021/5., Indokolás [35]).

[29] A Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat tényállása szerint a felperes az alperes határozatában foglalt jogorvoslati tájékoztatás ellenére a 2020. április 23. napján átvett határozat ellen 2020. május 20. napján az alperesnél e-papír szolgáltatás útján, valamint az elsőfokú bíróságnál 2020. május 21. napján papír alapon terjesztett elő keresetlevelet arra hivatkozással, hogy az elsőfokú hatóság nem rendelkezik elektronikus kapcsolattartási lehetőséggel. Az elsőfokon eljáró bíróság a felperes keresetlevelét a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján – utalva a Kp. 39. § (1), (3) bekezdéseire és a 49. § (1) bekezdés b) pontjára – visszautasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Kúria mint másodfokú bíróság a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozatával az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Kifejtette, hogy a jogalkotó a téves helyen történő előterjesztést nem nevesítette külön visszautasítási okként, ezt a körülményt a határidő megtartottságával összefüggésben kell vizsgálni. A keresetindítási határidő és a keresetindítás helye két összefüggő feltétel, bármelyik feltétel elvétése ugyanolyan következménnyel jár. Másképpen fogalmazva, a keresetlevélnek mind a téves helyre történő, mind a határidőn túli előterjesztése a határidő elmulasztása miatti visszautasítási okot eredményezi. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem az elektronikus kapcsolattartás szabályainak megsértését állapította meg, és nem is a keresetlevél benyújtása módjának jogszerűtlenségét rögzítette. A visszautasítás indoka a téves helyre történő benyújtásból eredő elkészttség volt, mely esetre a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja nem alkalmazható, mert az kiüresítené a Kp. 39. § (1) és (3) bekezdéseit. Megítélése szerint a 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel nem a téves helyre, hanem az E-ügyintézési tv.-ben meghatározott módtól eltérően, a nem megfelelő elektronikus nyomtatványon történő, téves módon való benyújtást jelenti. Ettől eltérően, a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásához vezet, ha a jogszabály szerinti helyre, határidőben a keresetlevél nem kerül előterjesztésre. Mivel a perbeli esetben a benyújtás helye alóli kivételek a felperes hivatkozása ellenére nem voltak megállapíthatók, az ügyben határidőben előterjesztett keresetlevél nem volt.

[30] A Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat tényállását összevetve a panaszolt végzés alapjául szolgáló ügy tényállásával megállapítható, hogy bár mindkét ügyben a keresetlevél elkészttségének kérdése merült fel, az ügyszakosság mégsem áll fenn.

[31] A Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat alapjául szolgáló ügyben nem volt tényállási elem, hogy a keresetlevél még a keresetindítási határidőn belül megérkezett a Kp. 39. § (1) bekezdésének megfelelő szervhez, nem volt vitatott, hogy a keresetlevél a megfelelő helyre nem érkezett meg. Erre figyelemmel e döntésében a Kúria nem is foglalt állást abban a jogkérdésben, hogy elkészt-e a keresetlevél akkor, ha azt a felperes téves helyen terjeszti elő, de végül mégis még a keresetindítási határidőn belül megérkezik a megfelelő helyre. A jogvita tárgyát az képezte, hogy az elsőfokú hatóság biztosította-e az elektronikus

kapcsolattartás feltételeit, és felmerült-e olyan ok, amely alapján a felperes jogszerűen nyújthatta be keresetlevelét a bírósághoz.

[32] A közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat elvi magja az, hogy a jogalkotó a téves helyen történő előterjesztést nem nevesítette külön visszautasítási okként, hanem ezt a körülményt az elsőfokú bíróságnak a határidő megtartottságával összefüggésben kell vizsgálnia, mert a keresetindítási határidő és a keresetindítás helye két összefüggő feltétel, bármelyik feltétel elvétele ugyanolyan jogkövetkezménnyel jár. A keresetlevélnek mind a téves helyre, mind a határidőn túli előterjesztése a határidő elmulasztása miatti visszautasítási ok, azaz a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pont alkalmazását eredményezi. Ha a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét a jogszabályban meghatározott helyen (is) előterjeszti, úgy a határidő megtartottságát vizsgálni kell és ennek elmulasztása esetén alkalmazandó a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja. Amennyiben a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét kizárólag a nem a jogszabályban meghatározott helyen nyújtja be, a bíróságnak elsődlegesen a benyújtás helye alóli kivételeket [Kp. 41. § (3), (5) bekezdés, 39. § (3a) bekezdés] kell vizsgálnia és amennyiben a kivétel-szabály nem alkalmazható, úgy a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell a keresetlevelet visszautasítani, ebben az esetben a határidő megtartottsága fel sem merülhet.

[33] Ezzel szemben a Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú végzéssel zárult ügyben jelentős többletkörülmény az, hogy a BFKH a hozzá tévesen benyújtott keresetlevelet még olyan időben továbbította az elsőfokú közigazgatási szervhez, hogy az oda a keresetindítási határidőn belül meg is érkezett. A Kúria itt azt mondta ki a joggyakorlatra hivatkozással, hogy a keresetlevél előterjesztésének időpontja az a nap, amikor a fél a keresetlevelet a megfelelő helyen előterjeszti, vagy amennyiben nem a megfelelő helyre nyújtja be, úgy az az időpont, amikor a keresetlevél a megfelelő közigazgatási szervhez megérkezik. Leszögezte, hogy miután a keresetlevél határidőben a megfelelő közigazgatási szervhez megérkezett, a visszautasítás jogalapja nem lehet a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja.

[34] Az alkalmazandó jog, azaz a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontjának értelmezése szempontjából annak a ténynek van jelentősége, hogy határidőben beérkezett-e a keresetlevél a megfelelő helyre. Ha mindkét összevetett kúriai ügyben, azaz mind a közzétett, mind a panasszal támadott ügyben beérkezett a keresetlevél a megfelelő helyre, az ügyazonosság megállapítható. Szintén fennáll az ügyazonosság, ha egyik ügyben sem volt határidőben előterjesztett keresetlevél. Ám, ha az egyik ügyben megérkezett határidőben a megfelelő helyre a keresetlevél, a másikban pedig nem, akkor ügyazonosságról nem beszélhetünk.

[35] A Kúria a Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú végzésében megalapozatlannak ítélte, hogy az elsőfokú bíróság elkéslettnak tekintette azt a keresetlevelet, amelyik végül is határidőben megérkezett a megfelelő helyre. Erre figyelemmel mondta ki, hogy a máshol előterjesztett keresetlevél nem késett el, ezért azt nem lehet a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasítani.

[36] A releváns tényállásbeli különbség kizárja, hogy a jogkérdésben való eltérés egyáltalán felvethető legyen. Mivel a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozattól eltérően a Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú ügyben nem késett el a keresetlevél, ezért mindkettőben nem lehet a visszautasítás jogalapja az elkéslettség. A Kúria a bíróságokra nézve kötelező

jogértelmezésként bizonyosan nem mondhatja ki, hogy elkésett a keresetlevél és a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján vissza kell utasítani, ha az a téves helyen történt előterjesztés ellenére a megfelelő helyre keresetindítási határidőn belül megérkezett.

[37] A fentiek alapján a Jogegységi Panasz Tanács arra a következtetésre jutott, hogy a panasszal támadott végzés és az összehasonlításul hivatkozott Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat alapjául szolgáló tényállások közötti eltérések érdemi jelentőséggel bírnak, ezért az ügyek egymással nem vethetők össze.

[38] A panaszban kifejtettekre figyelemmel a Jogegységi Panasz Tanács rámutat még arra, hogy a Kúria a Jpe.I.60.007/2022/6. számú határozatában – a kúriai joggyakorlat áttekintése alapján – megállapította, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontjában meghatározott esetben történő visszautasítás vonatkozásában a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számon közzétett döntésben foglalt elvi tételt a Kúria továbbra is irányadónak tekinti (Indokolás [24]). Annak kockázatát, hogy a keresetlevél időben megérkezik-e a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási szervhez, az azt téves helyen előterjesztő felperesnek kell vállalnia és következményeit viselnie kell (Indokolás [25]). Utalt arra is a Kúria, hogy az elkészttség jogkövetkezménye a téves helyre való benyújtás esetén nem automatikusan alkalmazandó, hanem ez a feltétel – ahogy a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú döntésben is kifejtésre került – összefügg a keresetindítási határidővel. Ha a téves helyen történő előterjesztést követően a keresetlevél továbbküldésére nem kerül sor vagy nem a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti szervhez történik meg a továbbítás, illetve a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti szervhez kerül továbbításra a keresetlevél, azonban az a keresetindítási határidőn túl érkezik meg, a visszautasításról szóló végzést a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell meghozni. Azonban, ha arra adat merült fel, hogy határidőben a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti szervhez megérkezett a keresetlevél, és az ekként elkésztettnek nem tekinthető, egyéb perakadály hiányában arról a bíróságnak érdemben kell döntenie (Indokolás [26]).

[39] A Jogegységi Panasz Tanács a Jpe.I.60.003/2022/9. számú jogegységi hatályú határozatában (Indokolás [33]) szintén megállapította, hogy a Kp. 39. § (1) bekezdés és a 48. § (1) bekezdés i) pont alkalmazásában továbbra is irányadó a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számon közzétett határozat.

[40] A jogegységi panasszal támadott ügyben viszont nem volt vitatott, hogy a keresetlevél határidőben a megfelelő helyre megérkezett. A Kúria ítélező tanácsa tehát az elkészttség kérdésében követte a joggyakorlatot.

[41] A fentiekre figyelemmel a Jogegységi Panasz Tanács megállapította, hogy a jogegységi panasszal támadott Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú végzés jogkérdésben nem tér el a Kúria közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozatától.

[42] Végezetül a Jogegységi Panasz Tanács utal arra a több korábbi döntésében is megfogalmazott megállapítására, miszerint a jogegységi panasz eljárás a közzétett határozattól való eltérés feloldását, a jogegység biztosítását célozza, és nem nyit újabb jogorvoslati fórumot a panaszos számára a megelőző eljárások során szükségszerűen már érvényesített jog- és érdeksérelmének orvoslására (Jpe.I.60.001/2021/2. Indokolás [13]). A panasz eljárás a Bszi.-n alapuló, rendkívüli, jogerő utáni, jogegységet célzó sui generis

eljárás, a jogrendszer belső koherenciájának megteremtését szolgáló önálló eszköz. Jogorvoslati eljárás ugyan, de nem a per folytatása (Jpe. I.60.011/2021/3., Indokolás [19], [20].).

[43] A Jogegységi Panasz Tanács ezért nem vizsgálhatta a felperes jogi képviselője által előterjesztett űrlap megfelelőségét, az elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőség alkalmazásának szabályszerűségét, és nem foglalhatott állást a támadott Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú határozat törvényességéről, az abban foglalt, a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjával összefüggésben kifejtett jogi indokolás jogszerűségéről.

[44] Mindezek alapján a Kúria a jogegységi panaszt a Bszi. 41/D. § (3) bekezdése alapján elutasította.

Záró rész

[45] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdésében meghatározott jogegységi panasz eljárási illeték – figyelemmel a panaszos részére az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentességre – a Bszi. 41/C. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad.

[46] Az ellenérdekű félnek a jogegységi panasz eljárással összefüggésben költsége nem merült fel, így e tárgyban rendelkezni nem kellett.

[47] A határozat ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2022. november 14.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Dr. Vítál-Eigner Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Patyi András s.k. bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró, Dr. Gimesi Ágnes Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. bíró, Dr. Orosz Árpád s.k. bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Puskás Péter bíró helyett, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Somogyi Gábor bíró helyett, Dr. Suba Ildikó s.k. bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Szabó Klára bíró helyett, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

Dr. Márton Gizella bíró többségi határozattól eltérő álláspontja

[48] A jogegységi panaszeljárás során a panaszos kétirányú – azaz két jogkérdést érintő – kérelmet terjesztett elő a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (2) bekezdésére alapítottnan.

[49] Egyrészt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja kapcsán állította a BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozattól és a teljesen tényállásazonos Kpkf.VI.40.728/2021/4. számú határozattól való eltérést abban a jogkérdésben, hogy a téves helyre benyújtott keresetlevél esetében – ahogy azt mindkét precedenshatározat azonosan kifejtette –, a téves helyen előterjesztést a keresetindítási határidő megtartottságával összefüggésben kell vizsgálni, mert a keresetindítási határidő és a keresetindítás helye két összefüggő feltétel, bármelyik feltétel elvétele ugyanolyan jogkövetkezménnyel jár, a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazását eredményezi. A téves helyen való előterjesztés esetében – fejtette ki –, nem vizsgálható, hogy a keresetlevél utóbb, a felperes ráhatása nélkül, a hatóság gyors reagálása folytán érkezett meg az alpereshez.

[50] Másrészt a panaszos a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja kapcsán állította, hogy a támadott határozat eltér a BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozattól, mert a téves helyen való előterjesztés nem azonos az elektronikus benyújtás nem megfelelő módjával, a támadott végzésben a Kúria a bírói gyakorlattól eltérve, a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontját kiterjesztően értelmezte.

[51] A jogegységi panasz elbírálásakor a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának elsősorban arról, a jogkérdésben állított eltérésről kell döntenie, amelyen a támadott határozat alapul.

[52] A jogegységi panasz által állított két jogkérdésben való eltérés közül ezért a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontját kellett volna elsőként vizsgálni. A Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel értelmezése és alkalmazhatósága tekintetében a BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat [18]-[19] bekezdésében foglaltak és a támadott határozat [12] bekezdésében foglaltak ellentétben állnak. A támadott határozat azon megállapítása, hogy a tévesen, a nem megfelelő közigazgatási szervnél előterjesztett keresetlevél visszautasítása a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pont második fordulatra alapítottnan jogszerű, mert azt a jogi képviselő nem a jogszabályban meghatározottak szerint terjesztette elő, ellentétes azzal, ami a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat [19] bekezdésében áll, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel nem a téves helyre, hanem az E-ügyintézési törvényben [értsd. 2015. évi CCXXII. törvény] meghatározott módtól eltérően, a nem megfelelő elektronikus nyomtatványon történő, téves módon való benyújtást jelenti. A téves helyre benyújtás nem jelenti a „nem a jogszabályban meghatározott módon” való előterjesztést, mert ez utóbbi kitételt az E-ügyintézési törvény és Korm.r. [értsd 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet] szabályozza, azaz a Kp. 48. § (1) bekezdés l) és m) pontjainak értelmezése csak az E-ügyintézési törvény és a Korm.r. előírásai szerint lehetséges, míg a téves helyre történő előterjesztés a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásához vezet, ha a Kp. 39. § (1) bekezdéstől eltérő helyre való benyújtás feltétele nem áll fenn és e jogszabály szerinti helyre, határidőben keresetlevél nem került előterjesztésre.

[53] Ebben a jogkérdésben fennálló eltérés vizsgálatának nem akadályozza a Jpe.II.60.008/2022/8. számú határozatban hivatkozott, tényállások közti eltérés {ld. [36]-[37] bekezdést}, mert a tényállások közti eltérés (az, hogy a keresetlevél a jogszabály által előírt helyre megérkezett vagy sem) csak a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásában lehet releváns, az l) pont alkalmazásában irreleváns és a vizsgálatnak elsőként – ahogy fentebb erre már történt utalás –, a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja tekintetében állított jogkérdésben való eltérésre kellett volna kiterjednie, nem pedig az i) pont értelmezésére, alkalmazhatóságára.

[54] A Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja jogegységi panasz eljárásban való értelmezéséhez a Bszi. szerinti feltételek fennálltak, a jogértelmezéshez – ebben a körben – az ügyek tényállásbeli azonossága megállapítható, az elektronikus úton való benyújtás és annak módja vizsgálata mindkét ügyben megtörtént, e jogkérdésben a támadott határozatban és a precedenshatározatban is volt bírósági megállapítás, jogi indoklás és a jogkérdést érintően eltérés is. A Jpe.II.60.008/2022/8. számú határozat e jogkérdés vizsgálatáról egy szót sem szól, ennek vizsgálatával adós marad, továbbá nem szolgálnak elfogadható indokul az l) ponthoz kifejtett jogi indoklás jogszerűsége vizsgálatának mellőzéséhez a panaszhatározat [42] bekezdésében írtak. Egy jogszabályi rendelkezés értelmezése és alkalmazhatósága szükségszerűen magában foglalja a jogszabály alkalmazásához fűzött jogi indoklást, mert az szabja meg az alkalmazhatósága körét. Téves indokolással alkalmazott jogszabályi rendelkezés – ha esetleg a döntés érdemben helyesnek is bizonyul –, a joggyakorlatot befolyásolja, téves jogértelmezéshez és jogalkalmazáshoz vezethet, amely jogkérdésben való eltéréseket eredményezhet.

[55] Mindezt a Bszi. 41/A. § (3) bekezdése alapján a jogegységi panaszhatározat indokolásához külön álláspontként csatolom a véleményemet.

Budapest, 2022. november 14.

Dr. Márton Gizella s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső bíró csatlakozása dr. Márton Gizella bíró többségi határozattól eltérő álláspontjához

[56] Dr. Márton Gizella tanácselnök asszony által írt többségi határozattól eltérő álláspontban foglaltakat nem kívánom teljes terjedelemben megismételni, az alábbiak szerint indokolom a véleményemet.

[57] A többségi határozattól eltérő álláspont pontosan jelöli, hogy a jogegységi panasz eljárás során a panaszos két jogkérdést érintően terjesztett elő kérelmet a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (2) bekezdésére alapítottn.

[58] Egyrészt vitatta a panaszos, hogy a Kúria eljáró tanácsa a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja kapcsán betartotta a jogegység követelményét. E körben utalt a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú döntésre, és arra a kérdésre várta a választ, hogy a téves helyen történő előterjesztést lehet-e a keresetindítási határidő elmulasztásaként értelmezni, vagy e két kérdést nem lehet összefüggőnek tekinteni. E kérdésben az elkészült határozattal egyet értek, mert a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja körében releváns tényállási elemek a támadott kúriai döntés és e közzétett döntés között eltérést mutatnak, a két eset és a levont jogi következtetések nem összevethetőek, ügyszorosság nincs.

[59] Másrészt viszont a panaszos a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja kapcsán indokoltan állította, hogy a támadott kúriai döntés összevethető a BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozattal, az előbbi az utóbbitól indokolatlanul tér el, megbontva a jogegységet.

[60] E kérdésben dr. Márton Gizella tanácselnök többségi határozattól eltérő álláspontja pontosan tartalmazza, hogy a „Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel értelmezése és alkalmazhatósága tekintetében a BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat [18]-[19] bekezdésében foglaltak és a támadott határozat [12] bekezdésében foglaltak ellentétben állnak. A támadott határozat azon megállapítása, hogy a tévesen, a nem megfelelő közigazgatási szervnél előterjesztett keresetlevél visszautasítása a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pont második fordulatára alapítottan jogszerű, mert azt a jogi képviselő nem a jogszabályban meghatározottak szerint terjesztette elő, ellentétes azzal, ami a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat [19] bekezdésében áll, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel nem a téves helyre, hanem az E-ügyintézési törvényben [értsd. 2015. évi CCXXII. törvény] meghatározott módtól eltérően, a nem megfelelő elektronikus nyomtatványon történő, téves módon való benyújtást jelenti.”

[61] Itt fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a támadott kúriai végzés Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjának értelmezése körében azért mutathat ellentétet a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat [18]-[19] bekezdésében foglaltakkal, mert a tényállásban az eljáró tanács lényeges elemeket nem tüntetett fel, továbbá az indokolást sem részletezte kellő mértékben, így pontosan nem tisztázható, hogy ez egy téves jogértelmezés vagy csupán egy hiányos indokolás következménye, mert a tényekből levont következtetés alapján véve helyes. Tény ugyanis, hogy a közigazgatási alrendszerek elektronikus elérhetősége eltérhet, ezért a téves helyen való előterjesztés együtt járhat (de nem kötelezően jár együtt) a „nem a jogszabályban meghatározott módon” való előterjesztéssel, de ebben az esetben erre a tényállásban és a jogi indokolásban részletesen ki kell térni, mert ha ez hiányzik, akkor csak az állapítható meg, hogy az eljáró tanács azonosította a téves helyen való benyújtást és a „nem megfelelő módon való előterjesztést”. Ez utóbbi esetben azonban a jogértelmezés egységességének követelménye sérül, a támadott döntés ugyanis eltér egy közzétett kúriai határozattól. Ezt az eljáró Panasztanácsnak véleményem szerint meg kellett volna állapítania.

[62] Itt ismét utalok arra, hogy dr. Márton Gizella tanácselnök asszony helyesen érvelt azzal, hogy a „Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja jogegységi panasz eljárásban való értelmezéséhez a Bszi. szerinti feltételek fennálltak, a jogértelmezéshez – ebben a körben – az ügyek tényállásbeli azonossága megállapítható, az elektronikus úton való benyújtás és annak

módja vizsgálata mindkét ügyben megtörtént, e jogkérdésben a támadott határozatban és a precedenshatározatban is volt bírósági megállapítás, jogi indokolás és a jogkérdést érintően eltérés is.”

[63] A fentiekre figyelemmel nem értek egyet a határozatban a Kp. 48. § (1) bekezdés 1) pontjához tartozóan tett megállapításokkal, és emiatt a Bszi. 41/A. § (3) bekezdése alapján a jogegységi panaszhatározat indokolásához külön álláspontként csatolom fenti véleményemet, csatlakozva dr. Márton Gizella többségi határozattól eltérő álláspontjához.

Budapest, 2022. november 14.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

Dr. Farkas Katalin bíró csatlakozása dr. Márton Gizella bíró többségi határozattól eltérő álláspontjához

[64] Dr. Márton Gizella tanácselnök asszony többségi határozattól eltérő álláspontjával – azok megismétlése nélkül – teljes egészében egyetértek az alábbiak szerint:

[65] A Kúria a Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését, amelyben a keresetlevelet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi. I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásával, elkészttség okán visszautasította, az indokolás módosításával helyben hagyta. Megállapította, hogy a Budapest Főváros Kormányhivatala a hozzá ugyan keresetindítási határidőben érkezett, de tévesen megküldött keresetlevelet továbbította a megfelelő közigazgatási szervhez. Figyelemmel arra, hogy a keresetlevél határidőben a megfelelő közigazgatási szervhez megérkezett a visszautasítás jogalapja nem lehet a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja, csak 1) pontja mivel a jogi képviselő nem a jogszabályban meghatározottak szerint terjesztette azt elő. A kereset visszautasítása ezért jogszerű volt.

[66] A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (2) bekezdésére alapítottn a panaszos a Kúria Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú végzésének a hatályon kívül helyezését és a Kúria új eljárásra utasítását kérte két jogkérdést érintő kérelmében. Egyrészt állította, hogy a Kúria eljáró tanácsa a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazása kapcsán jogkérdésben eltért a BH2021.5.152. számon közzé tett Kpkf. VI.39.206/2021/2. számú határozattól. Másrészt Kp. 48. § (1) bekezdés 1) pontja kapcsán állította, hogy a támadott Kpkf.IV.40.884/2021/2. számú végzés indokolatlanul tér el a BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozattól, megbontva a jogegységet. Álláspontja szerint a keresetlevél téves helyen való előterjesztése nem azonos a keresetlevélnek nem megfelelő, nem a jogszabályban meghatározott (elektronikus) módon való benyújtásával.

[67] Egyetértek dr. Márton Gizella tanácselnök megállapításával, amely szerint a panaszos által felvetett két jogkérdés közül elsőként a Kp. 48. § (1) bekezdés 1) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitélt kell értelmezni. Ebben a körben a panaszos által hivatkozott határozatok eltérő tényállásának nincs relevanciája, kizárólag az 1) pont tekintetében állított jogkérdést kellett vizsgálni, amely tekintetben a jogértelmezéshez az érintett két ügyben a tényállásbeli azonosság (összehasonlíthatóság) megállapítható volt, mivel azt, hogy az elektronikus úton történő benyújtás és annak módja jogszerű volt-e a Kúria eljáró tanácsai vizsgálódásának tárgyát képezték, döntésük jogi indokaiban arra kitértek, és a két határozatból a panaszos által felvetett jogkérdésben való eltérés is megállapítható volt.

[68] Amint arra dr. Márton Gizella tanácselnök „különvéleményében” helyesen rámutatott: „A Kp. 48. § (1) bekezdés 1) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel értelmezése és alkalmazhatósága tekintetében a BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat [18]-[19] bekezdésében foglaltak és a támadott határozat [12] bekezdésében foglaltak ellentétben állnak. A támadott határozat azon megállapítása, hogy a tévesen, a nem megfelelő közigazgatási szervnél előterjesztett keresetlevél visszautasítása a Kp. 48. § (1) bekezdés 1) pont második fordulatra alapítottan jogszerű, mert azt a jogi képviselő nem a jogszabályban meghatározottak szerint terjesztette elő, ellentétes azzal, ami a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú határozat [19] bekezdésében áll, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés 1) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel nem a téves helyre, hanem az E-ügyintézési törvényben [értsd. 2015. évi CCXXII. törvény] meghatározott módtól eltérően, a nem megfelelő elektronikus nyomtatványon történő, téves módon való benyújtást jelenti.”

[69] A fentiekre figyelemmel a Bszi. 41/A. § (3) bekezdése alapján a jogegységi panaszhatározat indokolásához a többségi határozattól eltérő álláspontként csatolom fenti véleményemet, egyben csatlakozva dr. Márton Gizella tanácselnök véleményéhez.

Budapest, 2022. november 14.

Dr. Farkas Katalin s.k.

bíró